

Lars er ikke

av svein Nyhus

Presentasjon av boka

Lars er ikke er én av bøkene i serien om Lars, laget for de yngste barna. I bøkene om Lars ser vi verden fra Lars sitt perspektiv. Hvem er Lars og hvem er Lars ikke? Hva kan vi bruke kroppen til og hva er liten og hva er stor, er noen spørsmål som utforskes med en entusiastisk glede. I boka *Lars er ikke* er poenget å si hva Lars ikke er. Han er ikke en katt, han er ikke en hund, han er ikke en tiger, men han kan bjeffe og han kan mjaue og slik fortsetter det.

Boka i bruk

Vi har tidligere lest boka *Lars er Lars* i samme serie, så barna på avdelingen både kjenner og er glade i Lars. Det var derfor ikke vanskelig å skape motivasjon da vi introduserte denne nye boka om Lars. Barna var begeistret og var med én gang klare for å høre mer om Lars.

Leseaktivitetene på avdelingen organiseres både som sofalesing med noen få barn og i samlingstund hvor alle barna er tilstede. Barna er nå i en alder fra 2.1 til 2.10 år. På avdelingen hos oss er alle barna kommet langt språklig og vi blir stadig vekk imponert over hva toåringene mestrer.

Boka som innfallsvinkel for ny lærdom

Boka har særlig vært en inspirasjon for oss når det gjelder humor og det å bli kjent med ulike dyrearter. Her er det bare fantasien som stopper oss. Det som gjerne har imponert meg mest i arbeidet med boka er toåringenes evne til å trekke frem hendelser fra boka, enten vi er på tur eller et helt annet sted i barnehageverdenen. Plutselig er det en som sier – Na, ha hai og vi vet alle hvor denne setningen kommer fra. Barna har en felles referanse og vi tenker på Lars som hai i badekaret med én gang. - Lars er ikke en hai...

Det at barna mestrer å trekke frem denne hendelsen fra boka gjør det ekstra spennende og vi får bekreftet hvor kompetente barna er. Vi har derfor valgt å bruke Lars og boka som en innfallsvinkel til å lære litt om de andre dyra også. Flaggermusen er jo spennende i så måte, den henger jo opp ned når den sover, og er våken om natta når alle vi andre ligger og sover.

Ulike innfallsvinkler

Boka *Lars er ikke* har vi lest svært mange ganger og har lest den på ulike måter og med ulike innfallsvinkler. Noen ganger leser vi boka fra perm til perm. Da har vi fokus på å formidle teksten. Teksten er humoristisk for de minste barna og har gode kvaliteter. Den spiller på et voksen-barn-samspill der barna fremstår som eksperter, samtidig som de også forstår at dette er tull og tøys. For Lars er jo ikke en tiger. NEI, sier barna i kor, sammen med bokas tekst, og ler.

Andre ganger bryter vi opp teksten og har bare fokus på å samtale med barna. Da snakker vi om de ulike dyra. For eksempel er flaggermusa interessant. Vi snakker sammen om dyrelydene, sier dyrelydene og synger de sangene vi kan om dyrene i boka. Vi synger om slangen, og om krokodillen og vi synger sangen «En tiger er for diger» som er svært populær. Vi prøver også å være bevisst på våre egne begreper. Vi sier for eksempel: Hunden sier voff. Hvem er det som bjeffer?

Og noen ganger fokuserer vi på tall og telling. Da teller vi alt som telles kan i boka. Hvor mange ben har katten, krokodillen, edderkoppene og hunden? Men hva med slangen? Eller; Hvor mange hender, fingre og tær har Lars? Hvor mange ører? Dette er også med på å trekke paralleller til Lars er Lars som vi leste tidligere.

En bok vi leser sammen

Samtalegruppene er ofte spontane, for det er fint å ha noe å prate om mens vi venter på maten eller når vi spiser. Sofalesingen er mer planlagt. Barna får ikke lese i boka på egenhånd, og det heller ikke en bok som skal ligge og slenge på avdelingen. Lars-bøkene leser vi i sammen med en voksen. Det hender ofte at et eller to barn kommer og spør om vi ikke kan lese om Lars. Vi setter oss i sofaen eller legger oss på gulvet for å lese. Vi begynner som en liten gruppe, men ender alltid opp som en stor gjeng. Alle vil nemlig høre om, og se, Lars. Selv om barna er små har vi alltid kunne lese Lars fra perm til perm med hele barnegruppen til stede.

Erfaringer

Vi har gode erfaringer med samtalegruppene. De gjør det mulig å få til gode samtalestunder med færre barn, og vi får mulighet til å observere hvert enkelt barn. Den repeterte lesinga gjør at barna kjenner Lars, og barna liker Lars kjempegodt. Nå trenger vi ikke gjøre annet enn å ta boka fram og barna er klare for en lesestund. Bøkene om Lars er gode. De er av akkurat passelig lengde, har et godt format og har et innhold som er svært godt tilpasset barneleseren. Det er innhold som barna kjenner seg igjen i, og som de da er mer enn villige til å samtale om. Boklesinga skaper nye assosiasjoner og gir oss mer å snakke om.

Delt av Grethe Haave Andreassen, Egenes Idrettsbarnehage.